

Jan Paweł II

Ta, która uwierzyła : rozważanie przed poświęceniem świątyni Matki Bożej : (Licheń, 7 czerwca 1999)

Salvatoris Mater 2/1, 323-324

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Rozważanie przed poświęceniem
świątyni Matki Bożej²⁴.
(Licheń, 7 czerwca 1999)

Ta, która uwierzyła

[21] 1. „*Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane ci od Pana*” (Łk 1, 45).

Jako pielgrzym stoję dzisiaj w licheńskim sanktuarium i pozdrawiam Maryję słowami św. Elżbiety: „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”. Z zapisu Ewangelii Łukasza dowiadujemy się, że dom Elżbiety nappełnił się radością. Dzięki światłu udzielonemu z wysoka pojmuje ona wielkość Maryi, która jest „pełna łaski”, a przez to „błogosławiona (...) między niewiastami” (Łk 1, 28), gdyż nosi w swoim łonie Jezusa – Zbawiciela świata. Ta scena nawiedzenia staje się nam w szczególny sposób bliska tutaj, w tym miejscu, które Maryja bardzo umiłowała. Każde sanktuarium jest bowiem w jakimś sensie domem Elżbiety, który nawiedza Matka Syna Bożego, ażeby być blisko swego umiłowanego ludu.

2. Bracia i siostry, dziękuję Bożej Opatrzności za to, że na szlaku mojego pielgrzymowania do Ojczyzny znalazło się to właśnie sanktuarium, że mogę tutaj spotkać się z wami w otoczeniu wiosennej przyrody, ażeby dokonać poświęcenia nowej świątyni ku czci Bożej Rodzicielki. Patrząc z podziwem na tę ogromną budowlę, która w swoim rozmachu architektonicznym jest wyrazem wiary i miłości do Maryi i Jej Syna. Bogu niech będą dzięki za tę świątynię! Wdzięczność należy się także kustoszom tego sanktuarium – księżą marianom, którzy od lat opiekują się tym miejscem i wiernie służą pielgrzymom. To właśnie z ich inicjatywy powstaje ta świątynia. Dzięki także budowniczym i wszystkim, którzy swymi ofiarami wspierali i nadal wspierają to wielkie dzieło. Pozdrawiam serdecznie bpa Bronisława Dembowskiego, pasterza diecezji włocławskiej, która ma szczęście gościć u siebie licheńskie sanktuarium. Pozdrawiam księdza biskupa pomocniczego, księdza biskupa seniora, pozdrawiam i dziękuję za gościnę ojcu generałowi i księżom marianom, pozdrawiam całe duchowieństwo oraz wszystkich pielgrzymów przybyłych z różnych stron naszej ojczyzny.

3. Wzrok nasz kierujemy ku Tej, „która uwierzyła”. Maryja uwierzyła, że stanie się to, co Jej było powiedziane od Pana. Jako Dziewica zawierzyła Bogu, że poczne i porodzi Syna Bożego. Akt wiary Maryi przypomina wiarę [22] Abrahama, który u zarania Starego Przymierza uwierzył w Boga. Oto wielkość i doskonałość wiary Maryi, przed którą Elżbieta wypowiada słowa podziwu. Nazywając Maryję „błogosławioną między niewiastami” wskazuje, iż zyskała Ona błogosławieństwo dzięki

²⁴ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 20(1999) nr 8, 21-22.

wierze: „Błogosławiona, któraś uwierzyła”. Pełen zachwytu okrzyk Elżbiety jest dla nas wezwaniem, abyśmy umieli doceniać to wszystko, co obecność Maryi wnosi w życie każdego wierzącego.

4. Zgromadzeni dzisiaj na tej porannej modlitwie w licheńskim sanktuarium, u stóp Bolesnej naszej Matki, błagajmy Ją wszyscy, aby wstała się za nami u swego Syna, wypraszając nam:

Wiarę żywą, która z ziarna gorczycznego staje się drzewem życia Bożego.

Wiarę, która każdego dnia karmi się modlitwą, umacnia świętymi sakramentami i czerpie z bogactwa Ewangelii Chrystusowej.

Wiarę mocną, która nie lęka się żadnej trudności ani cierpień czy niepowodzeń, bo oparta jest na przekonaniu, że „dla Boga nie ma nic niemożliwego” (por. Łk 1, 37).

Wiarę dojrzałą, która współdziała z Kościołem świętym w autentycznym budowaniu mistycznego Ciała Chrystusa.

Dziękujemy Ci, Maryjo, że nieustannie i niezawodnie kierujesz nas ku Chrystusowi.

Czuwaj, Matko Syna Bożego, nad nami, czuwaj nad naszą niewzruszoną wiernością Bogu, krzyżowi, Ewangelii i Kościołowi świętemu, tak jak to czyniłaś od zarania naszych dziejów. Broń tego narodu, który od tysiąca lat idzie drogami Ewangelii. Spraw, abyśmy żyli, wzrastali i wytrwali w wierze do końca.

Bądź pozdrowiona,
Córko Boga Ojca,
Bądź pozdrowiona,
Matko Syna Bożego,
Bądź pozdrowiona,
Oblubienico Ducha Świętego,
Bądź pozdrowiona,
Przybytku Trójcy Przenajświętszej.
Amen.

Homilia podczas Mszy świętej²⁵.
(Sandomierz, 12 czerwca 1999)

Tylko czyste serce może w pełni miłować Boga

[65] 1. „*Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie»*” (Łk 2, 48).

Liturgia dzisiejsza wspomina Niepokalane Serce Najświętszej Maryi Panny. Wzrok nasz kierujemy ku Maryi, która pełna troski i lęku szuka

²⁵ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 20(1999) nr 8, 65-67.